

[Kristen Amby.]

Broby talte, som han før gjorde, at det er, fordi han ikke rigtig er klar over disse Forhold. Det er jo ikke blot nogle enkelte Boliger, der er saa og saa for daarlige rundt omkring. Det ærede Medlem er ikke klar over, hvor fundamentalt dette Spørgsmaal er, og hvor fundamentalt det er blevet forkludret gennem mange Aar, og at det derfor er nødvendigt, at der gribes skarpt ind.

Der er en Ting, jeg gerne vil udtrykke min overordentlige Tilfredshed med — foruden over Lovforslaget som Helhed, idet jeg i øvrigt ganske kan underskrive de Betragtninger, mit Partis Ordfører fremsatte —, nemlig det, der indeholdes i Kapitel II om Boligtilsyn, hvor man ogsaa — det mener jeg er saa afgjort nødvendigt — faar en Beføjelse til at bortvise fra særlige Boligkvarterer Personer — Alfonsoer, Ruffersker o. s. v. —, som ved deres Mangel paa Kvalitet ødelægger Kvarteret totalt og i hvert Fald gør det saa at sige umuligt for Mennesker, der har Børn, at bo der.

Her kunde man maaske sige: Ja, men Faren vil saa være den, at disse Mennesker, der nu er samlede bestemte Steder, saa man ved, hvor de er, vil spredes rundt i hele Bydelen. Jeg tror ikke paa, at det er nogen Fare; for i det Øjeblik man faar denne Beføjelse, har man ogsaa de Steder, hvor de Mennesker skal flyttes hen; de skal nemlig i Regelen paa Sundholm eller lignende Steder, hvor de hører hjemme.

Den, der ved lidt om — og det ved jeg ad mange Veje, det ved jeg ogsaa fra mit Arbejde —, i hvilken Grad man har udnyttet Menneskene i disse Boliger, maa blive aldeles forfærdet. Disse Boliger, som overhovedet ikke er Boliger, men et Værelse, der kan kaldes et møbleret Værelse, hvori der kan staa en Jernseng, men ikke andet, hvor der ingen Vaskeremedier er, men man maa gaa ud paa Trappen, dem har man taget 10 Kr. for om Ugen. Det er billigt, for saa vidt man for denne Tikroneseddel om Ugen kan faa Tag over Hovedet, men det er dyrere end den dyreste Luksuslejlighed. Det er ikke bare til enkelte Mennesker, man har stillet saadanne ublu Krav, ogsaa til Familier har man gjort det. Jeg er her enig med den ærede socialdemokratiske Ordfører, jeg forstaar egentlig ikke, at de Myndigheder, der har haft Lejlighed til — og det har de gennem Socialkontorerne mange Gange maattet have Lejlighed til — at se disse formidable Huslejer, ikke har vejledet disse Mennesker med Hensyn til Aagerbestemmelserne i

Huslejeloven og krævet Forholdene undersøgt og ændret. Dette var der ogsaa Grund til at komme ind paa nu.

Der har været talt saa meget om Erstatning, og det er klart, at Grundlovens § 80, baade som den er nu, og som den fremtidig bliver, maa overholdes. Men Spørgsmaalet er alligevel: Hvilken Værdi har en saadan Ejendom? I mange Tilfælde er det ikke en Ejendom, man har købt til en vis Værdi, men det er en Forretning, man har købt, som, fordi man kunde tage disse store Lejer af en særlig Kategori af Folk, særlig i de rigtige Slumkvarterer, i Virkeligheden er en Slags Spekulationsforretning i al Daarlighed. Det er i Masser af Tilfælde ikke reel Kapitalanbringelse, der her er Tale om, og det maatte de paagældende vide; dengang de købte. En hurtig Undersøgelse kunde mange Gange overbevise Folk om, at det var ikke en reel Kapitalanbringelse. Det er klart, at naar der udlejes til Folk, der holder Smugkroer og næsten Bordeller — selv om vi offentligt har afskaffet Bordeller, ved vi jo godt, at de eksisterer —, saa bevirker det en højere Leje, og jeg indrømmer, at kalde Kapitaliseringen af denne høje Leje en Ejendomsret, stemmer nu ikke med mine Begreber, stemmer ikke med sunde Begreber med Hensyn til, hvad der er Ejendomsret.

Men jeg erkender, at der maa her tages individuelle Hensyn. Jeg tror ikke, man skal være bange for at tage individuelle Hensyn og heller ikke for at skære klart til, hvor det er tydeligt, at det er uhumske Formaal, der har betinget den høje Leje og derfor har betinget en højere Anskaffelsesværdi for Ejendommen. I Stedet for ved en generel Regel at komme til at gaa nogen for nær, som man ikke burde gaa for nær, saa hellere skære til dér, hvor der i Virkeligheden er Grund dertil.

Jeg vil gerne ved denne Lejlighed udtale min Tak til den højtærede Indenrigsminister, fordi dette Lovforslag er kommet nu. Man kan beklage, at det ikke for længe siden er sket, og jeg haaber, at det Udvalg, der bliver nedsat, vil arbejde saa hurtigt og velvilligt — og det er der vel ogsaa al Grund til at tro —, at Lovforslaget kan blive Lov i indøværende Samling.

En nødvendig Forudsætning for, at det kan gaa tilstrækkelig hurtigt med Saneringen af disse Bydele — og det er jo noget, som ikke skal trækkes ret mange Aar ud —, er det — som det klart er sagt af mit Partis Ordfører og ogsaa af andre ærede Talere, sidst af det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen —, at der i langt større Udstrækning